

3. Czy art. 69 w związku z art. 70 ust. 3 rozporządzenia nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że skutek legitymacyjny poświadczonego odpisu poświadczenia spadkowego powinien zostać uznany, jeżeli w chwili przedłożenia tego odpisu po raz pierwszy było ono jeszcze ważne, lecz jego ważność wygasła przed wydaniem wnioskowanej decyzji przez organ, czy też przepis ten nie stoi na przeszkodzie prawu krajowemu, jeżeli wymaga ono ważności poświadczenia również w chwili wydania decyzji?

(¹) Dz.U. 2012, L 201, s. 107

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris
(Francja) w dniu 9 lipca 2020 r. – A, przy udziale: Autorité des marchés financiers**

(Sprawa C-302/20)

(2020/C 313/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Przy udziale: Autorité des marchés financiers

Pytania prejudycjalne

1) W pierwszej kolejności:

- a) Czy art. 1 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (¹) w związku z art. 1 ust. 1 dyrektywy Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku (²) należy interpretować w ten sposób, że informacja o zbliżającej się publikacji artykułu prasowego zawierającego pogłoskę rynkową dotyczącą emitenta instrumentu finansowego może spełniać wymóg szczególności wprowadzony w tych przepisach dla kwalifikacji informacji wewnętrznych [poufnych]?
- b) Czy okoliczność, że artykuł prasowy, którego zbliżająca się publikacja stanowi rozpatrywaną informację, wskazuje – tytułem pogłoski rynkowej – cenę publicznej oferty kupna, ma wpływ na ocenę ściśle określonego charakteru rozpatrywanej informacji?
- c) Czy renoma dziennikarza, który podpisał artykuł, renoma podmiotu prasowego, który go opublikował, oraz rzeczywiście znaczący wpływ („ex post”) tej publikacji na cenę papierów wartościowych, których ona dotyczy, mają znaczenie dla celów oceny ściśle określonego charakteru rozpatrywanej informacji?

2) W drugiej kolejności, w przypadku odpowiedzi, że informacja taka jak rozpatrywana może spełniać przewidziany wymóg szczególności:

- a) Czy art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (³) należy interpretować w ten sposób, że ujawnienie przez dziennikarza jednemu ze swoich zwykłych źródeł informacji o zbliżającej się publikacji artykułu jego autorstwa, w którym zamieszczono pogłoskę rynkową, następuje „do celów dziennikarskich”?

- b) Czy odpowiedź na to pytanie zależy w szczególności od tego, czy dziennikarz został poinformowany o pogłosce rynkowej przez to źródło lub też czy ujawnienie informacji o zbliżającej się publikacji artykułu było pomocne w uzyskaniu od tego źródła wyjaśnień co do wiarygodności pogłoski?
- 3) W trzeciej kolejności, czy art. 10 i 21 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 należy interpretować w ten sposób, że nawet w przypadku ujawnienia informacji poufnych przez dziennikarza „do celów dziennikarskich” w rozumieniu art. 21 zgodność lub niezgodność z prawem ujawnienia wymaga oceny, czy odbyło się „w normalnym trybie wykonywania [...] zawodu [dziennikarza]” w rozumieniu art. 10?
- 4) W czwartej kolejności, czy art. 10 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 należy interpretować w ten sposób, że ujawnienie informacji poufnych, aby mogło mieć miejsce w ramach normalnego trybu wykonywania zawodu dziennikarza, musi być ściśle niezbędne do wykonywania tego zawodu i musi być zgodne z zasadą proporcjonalności?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 96, s. 16

⁽²⁾ Dz.U. 2003, L 339, s. 70.

⁽³⁾ Dz.U. 2014, L 173, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürnberg
(Niemcy) w dniu 21 lipca 2020 r. – DQ / Ryanair DAC**

(Sprawa C-323/20)

(2020/C 313/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DQ

Strona pozwana: Ryanair Designated Activity Company

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zorganizowany przez związki zawodowe strajk pracowników obsługującego przewoźnika lotniczego stanowi „nadzwyczajną okoliczność” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾?
- 2) Czy jest w tym zakresie decydujące, że ów strajk jest spowodowany żądaniami pracowników, które nie zostały do tej pory uzgodnione umownie między pracownikami a obsługującym przewoźnikiem lotniczym?
- 3) Czy jest w tym zakresie decydujące, że konkretny strajk został spowodowany określonym zachowaniem w trakcie negocjacji ze związkami zawodowymi przez obsługującego przewoźnika lotniczego?

Postanowieniem Prezesa Trybunału z dnia 7 sierpnia 2020 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1.)